

Operatie drie – sleutelmoment

In de weken en maanden na het bezoek van Natasja en het ritueel om het huis te reinigen leek het soms alsof Carla opknapte en aansterkte. Maar net zo vaak werden die opflakkingen gevolgd door een nieuwe inzinking met vooral een chronisch gebrek aan energie.

Het feit dat Tom opnieuw een operatie moest ondergaan speelde natuurlijk mee. Carla maakte zich zorgen en slaagde er niet in om die last af en toe te verlichten. Ze wist natuurlijk al langer dat deze operatie, de derde ondertussen, noodzakelijk was. De drains die bij de vorige operatie in de urineleiders geplaatst werden moesten er immers vroeg of laat weer uit. Nu dat moment daar was werd de last die ze meedroeg nog zwaarder.

Op de dag van de operatie was Tom het enige gezinslid dat opgewekt aan de dag begon.

Toen ze zich in het ziekenhuis registreerden keek hij nieuwsgierig rond en speelde vrolijk met zijn knuffel, zich niet bewust van de uitgebreidere verzorging die voor hem georganiseerd werd. Na de complicaties van de eerdere operaties werd niets meer aan het toeval overgelaten. Voor alle zekerheid zouden ze twee dagen in het ziekenhuis verblijven zodat Tom goed opgevolgd kon worden. Net zoals de vorige keer was ook nu een kamer voor Tom alleen klaargemaakt.

Nog voor ze zich konden inschrijven werd Henk weer overvallen door een rilling die door zijn lijf liep.

‘Het is weer zover,’ zei hij tegen Carla, ‘het gebeurt me weer.’

In een poging om het nare gevoel van zich af te krijgen schudde hij met zijn been, zich niets aantrekkend van de eigenaardige blik die dit bij een voorbijganger uitlokte.

‘Iedere keer als ik in het ziekenhuis kom krijg ik van die rillingen. Weet je nog dat ik die rilling kreeg toen ik thuis van de trap kwam? Dit voelt bijna hetzelfde aan.’

Veel tijd om hier aandacht aan te geven kregen ze niet want het was opmerkelijk drukker dan anders. Henk sprak de dame van de espressobar hierover aan.

‘Het is amandelknipdag,’ antwoordde ze goedgeluimd.

‘Vandaag is het lopendebandwerk voor de artsen, om al die kinderen te behandelen.’

Ze boog zich een beetje naar Henk toe, alsof ze een groot geheim ging onthullen.

‘Ik heb op deze dag altijd extra ijsjes op voorraad. Je moet ze zien smullen!’